

"מָה רַבִּים שְׂאִינָם כְּבָר בִּינֵינוּ..."

חיים גורי

ראשון לציון
אתם במרכז

"בשביל גבורתם"

מיזם חינוכי לזכרם של בני ראשון לציון שנפלו
בקרבות ברמת הגולן במלחמת יום הכיפורים

שרה אשר- פנהלת אגף עורשת ישראל ובית יד לבנים

חיים דינר- יו"ר ועד המשפחות השכולות

אחראית המיזם והפקתו: עור אבן דגן- רכזת משפחות, חינוך והנצחה

ביוזמת בית יד לבנים
ראשון לציון

רס"ן ברוך לנצ'נר

חיל שריון

נפל ביום י"א בתשרי תשל"ד (07.10.1973)

בן 26 בנופלו

ילדותו

ברוך, בן רבקה ודוד ז"ל, נולד ביום
ה' בתשרי תש"ח (19.9.1947) בתל-
אביב. הוא למד בבית-הספר היסודי
"יהודה המכבי", ואחרי-כן המשיך
את לימודיו בבית-הספר התיכון-
עירוני ד'.

נעוריו

התכונה המיוחדת לו הייתה השאיפה להגיע לשלמות בכל תחום שעסק בו. תכונה זו הטביעה את חותמה על כל מעשיו ועל דרכו. הוא היה אדם שתכניותיו עמו, דעתו נחושה ונחרצת ודרך חייו ברורה. אלה קבעו את התנהגותו של ברוך, שהיה הרוח החיה בכל חברה, המנהיג הטבעי והמקובל של כל חבורה, בעל הסמכות ומורה הדרך.

נעוריו

תכונות האופי של ברוך באו לידי כבד כשהיה חבר בתנועת "הצופים". כמדריך, שילב פעילות חברתית עם טיולים ומסעות ופעילות ספורט. הוא השקיע מאמצים רבים כדי ליצור גיבוש חברתי בקרב בני הנוער בתנועה.

נעוריו

כושר המנהיגות שלו התגלה בהצלחתו לגשר בין עמדות שונות, לקרב את החניכים אלו לאלו ולהקנות להם ערכים שהאמין בהם, ובעיקר את אהבת ארץ ישראל ועם ישראל. ברוך הקדיש זמן רב לפעילות בתנועת הנוער. שמונה שנים היה יושב ראש ועדת החברים של התנועה.

הוא היה מדריך נערץ על חניכיו הצעירים, שנסחפו אחר הלהט הרב שלו והלכו בעקבותיו, באמונה ובהכרה בכל פעולה שבצעו יחד.

השירות הצבאי

ברוך גויס לצה"ל בתחילת ספטמבר 1965 והוצב לחיל השריון. הוא הוכשר לשמש כאיש צוות טנק, השלים קורס מפקדי טנקים ונשלח לשרת בחטיבת השריון 7. אחרי תקופת שירות נשלח לקורס קצינים. בבית-הספר לקצינים של צה"ל, וסיים במרץ 1967.

השירות הצבאי

במלחמת ששת הימים נבחר לשמש כמפקד הטנק של מח"ט 7, אל"מ גונן (גורודיש) והוא קצין בדרגת סגן-משנה. בכל ימי הלחימה ליווה ברוך את המח"ט, כמפקד טנק וכמפקד המחלקה האחראית לאבטחת החפ"ק של החטיבה. אחרי-כן שימש כמפקד מחלקה בחטיבה 7 וכסגן מפקד פלוגה והשתתף בפעולת כראמה ובקרבות מלחמת ההתשה.

השירות הצבאי

הוא סיים קורס מפקדי פלוגות שריון כחניך מצטיין והוענקה לו דרגת סגן. כושר המנהיגות של ברוך ודבקותו במטרה התגלו גם בעת השירות הצבאי. הוא היה מפקד שריון קפדן, שדרש ביצוע מושלם של כל פקודה והיה מקפיד על טיפול מדוקדק בטנקים ובכלי הנשק.

לאחר השחרור

בתחילת ספטמבר 1968 שוחרר ברוך מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון בה שימש כמפקד פלוגה ואחרי כן מונה לתפקיד סגן מפקד גדוד והועלה לדרגת סרן. חבריו ליחידה ציינו כי ניהל "חיים כפולים", באשר היה נכון לכל קריאה ושירת ימים רבים בשירות מילואים פעיל. אחרי השחרור החליט ללמוד הנדסת מכונות בטכניון בחיפה. גישתו ללימודים הייתה רצינית ובוגרת.

לאחר השחרור

ברוך נהג לרדת לשורשם של דברים, כדי להיטיב להבינם.
הוא השקיע מאמצים רבים בביצוע ניסויים במעבדה,
בכתיבת הדוחות ובפתרון התרגילים. עבודותיו היו מקיפות
ומעמיקות והעידו על הבנה מעמיקה של החומר והקפדה
עד כדי שלמות על כל פרט. חבריו לספסל הלימודים
מעידים כי נהג ללמוד עד השעות הקטנות של הלילה.

הקמת משפחה

באוגוסט 1970 נשא לאישה את ציפי, שהייתה חברתו עוד מתקופת תנועת הנוער. בתקופת לימודיו התגוררו בחיפה, שם נולד בנם, דוד.

ברוך נטל על עצמו בשמחה ומתוך אהבה את עול הדאגה למשפחה. הוא הרבה להשתעשע עם בנו ונהנה מכל רגע שעשה במחיצת משפחתו. בגלל מחלת בנו עזבה המשפחה את חיפה ועברה להתגורר בראשון לציון.

מלחמת יום הכיפורים

ב-6 באוקטובר 1973 פרצה מלחמת יום הכיפורים, וברוך נשלח לרמת הגולן. ברוך היה סגן גדוד 266 תחת פיקודו של אל"מ עוזי מור בציר "סינדיאנה-חושניה".

רס"ן ברוך לנצ'נר, כשבפיקודו 7 טנקים בלבד, ניהל קרב נואש נגד כוח אויב עדיף בכוח אדם ובאמצעי ראיית לילה. כשנפגע הטנק שלו עבר לטנק אחר והמשיך להילחם.

נפילתו

ב-7 באוקטובר 1973 נשאר רס"ן ברוך לנצ'נר ז"ל בשטח עם טנק תקין יחיד והמשיך להלחם בסורים, כשהוא משמיד רבים מטנקי האויב, עד אשר נפגע פגיעה ישירה ונהרג. במעשיו גילה ברוך ל אומץ-לב, קור רוח ודבקות במשימה ועל כך הוענק לו צל"ש אלוף הפיקוד.
השאיר אחריו אישה- ציפי, בן- דוד, אס-רבקה ואחות.

הנצחתו באנדרטאות

יד לשריון
לטרון

אנדרטת חטיבת שריון 37
יער עין זיתים

הנצחתו באנדרטאות

אנדרטה לזכר בני העיר שנפלו במערכות ישראל
ראשון לציון

בנימה אישית...

עידן: אני התרגשתי ללמוד על חייו של ברוך בזמן העבודה, אני חושב שהוא גיבור שהקריב את חייו למען המדינה.

מקס: לדעתי, ברוך היה בן אדם ממש מעניין ומיוחד.

גרמן: היה מאוד מעניין ללמוד על גיבור ישראלי שלא הכרתי לפני. סיפור גבורתו הרשים אותי ממש.

עומר: אהבתי לעבוד בקבוצה ולקחת חלק רב בעבודה כל כך חשובה. אשמח לעשות עוד עבודות לבד בעתיד.

מגישים: גרמן איווט, מקס פיסרבסקי,

עידן שגיא ועומר חמו

ט'1, מקיף יא' ראשונים, מאי 2023.

בהדרכת: עינב בוסליק.